

هو الله

ای منادی عهد و پیمان نامه‌ئی که بتاريخ ۲۲ صفر ۱۳۳۷ بود رسید جمیع طوائف عالم در این چند سال پرمال و اشتعال نائره حرب و قتال اسیر اضطراب و اضمحلال گشتند بقول شاعر
نوک خاری نیست کز خون شهیدان سرخ نیست
آفتی بود آن شکارافکن کزین صحرا گذشت

بنیانها ویران گشت و بنیادها بر باد رفت عزیزان ذلیل شدند و توانگران فقیر گشتند پدران قتیل شدند و پسران یتیم گشتند و مادران در ماتم فرزندان خون گریستند هر اقلیم دوزخ و جحیم گشت و از جمیع روی زمین آه و این بلند شد فریاد و فغان بود که متواصل بعنان آسمان بود این مصیبت و این نکبت بسبب آنست که مخالفت بوصایا و نصایح الهی گشت و مابینت بصریح نصوص ربّانی با وجود اینکه این وقایع بتمامها در الواح چهل پنجاه سال پیش نازل و مطبوع و منشور و نصیحت بصریح عبارت مشروح و همچنین عبدالبهاء در جمیع مجامع و محافل و کنائس غرب نعره‌زنان فریاد برآورد که ای گروه حاضرین اقلیم اوروپ بتمامه قورخانه و جبّه‌خانه شده است و موقوف بیک شراره است که نائره قتال شعله زند کره ارض بلرزه آید ای عقلا بموجب وصایا و نصایح الهی همّت نمائید که شاید این خطر عظیم رخ ننماید ولی بقول حکیم سنائی

نکنه رمز سنائی پیش نادانان چنان

پیش کر بریطسرا و پیش کور آئینه‌دار

لهذا آنچه نباید و نشاید واقع شد با وجود این نفوس غافله متنبّه و متذکر نگشتند لا تغنی الآیات و التدر ولی احبّای الهی بموجب تعالیم ربّانی چون از هر نزاعی در کنار بودند و در امور سیاسیّه مداخله نمودند محفوظ و مصون ماندند الحمد لله در نزد کلّ ثابت و مبرهن گشت که بهائیان آشتی‌پرورند و مهربان بجمیع ملل عالم انسانی را میپرستند و نوع بشر را از جان و دل دوست دارند از تعصبات جاهلیّه خواه دینیّه خواه ملیّه حتّی وطنیه فارغند کره ارض را وطن واحد دانند و جمیع من علی الأرض را اغنام الهی شمرند و خدا شبان مهربان هذا ما وعد به الرحمن فی الصّحف و الألواح

ولی از صعود نفوس مبارکه برفیق اعلی و وفات مظاهر فیوضات بی‌منتها نهایت احزان رخ داد اما چون نظر بمقامات عالیّه و درجات نامتناهیّه آن نفوس مقدّسه مینمائیم تسلّی خاطر حاصل میگردد و هر دم آهنگ و اطویا و اطریا از آن ارواح قدسیّه بسمع دل و جان میرسد و ندای یا لیت قومی یعلمون بما غفر لی ربّی و جعلنی من المکرمین میآید آواز آن طیور آشیانه بقا و مرغان حدیقه ملاً اعلی سبب افراح ارواح میشود باری بازماندگان آن روحانیان را از قبل من یک‌یک تسلّی خاطر بدهید و تعزیت بفرمائید و علیک البهّاء الأبهی

عبدالبهاء عباس

۲ رجب ۱۳۳۷